

Łucja Pawlicka-Nowak, Krzysztof Gorczyca, Józef Kapustka, Zdzisław Lorek

---

Stare Miasto, woj. konińskie. Kościół św. Piotra i Pawła

Informator Archeologiczny : badania 21, 175-176

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały wraz z dokumentacją zostaną przekazane do Muzeum Śląska Opolekiego.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

RÓŻYCE-STARA WIEŚ, gm. Kocierzów
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich

RUMIN, gm. Stare Miasto
woj. konińskie
Stanowisko 25

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Józef Kapustka. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada łużycka, osada przeworska, osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko położone jest na zachodnim skraju wsi Rumin, na podmokłym pastwisku leżącym na brzegu Warty /ok. 70-80 m od rzeki/. Od północy i zachodu ograniczone jest resztkami starorzecza Warty. Badania miały charakter ratowniczy w związku z prowadzonymi pracami melioracyjnymi.

Zakończono dwa wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 49 m². W wyniku badań stwierdzono całkowite zniszczenie stanowiska spowodowane wcześniej prowadzonymi pracami melioracyjnymi /zakłócenie stratygrafii, zniszczenie obiektów/. Uzyskano duże ilości materiału ruchomego: fr. ceramiki, rozcieracze, kamienny toporek, fr. kości zwierzęcych. Wstępna analiza materiału pozwala stwierdzić ciągłość osadniczą począwszy od kultury łużyckiej, przez kulturę przeworską do wczesnego średniowiecza.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończone.

SANDOMIERSZ
woj. tarnobrzesckie
Stanowisko Collegium Gostomianum

patrz
okres nowożytny

SANOK
woj. krośnieńskie
ul. Zamkowa 20

patrz
okres nowożytny

SANOK-Biała Góra
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
spółka brązu

SOBIEJUCHY, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

patrz
okres halsztacki

STARE MIASTO
woj. konińskie
kościół św. Piotra i Pawła

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadziła dr Lucja Pawliczka-Nowak. Uczestniczyli mgr Krzysztof Gorczyca /autor sprawozdania/, mgr Józef Kapustka, Edziszław Lorek. Kościół romański.

Zachowana część dawnego kościoła romańskiego, datowanego architektonicznie na połowę XIII w. stanowi obecnie boczna Kaplicę neogotyckiego kościoła zbudowanego w 1907 r. Badania miały charakter ratunkowy ze względu na wymianę podłogi i związaną z tym wymianę podsyпки. Wytyczono wewnątrz 2 wykopy o łącznej powierzchni 34 m². Stwierdzono całkowite zniszczenie układu

stratygraficznego wykopani w XVII w. w nawie pod groby i w XVIII /?/ w. w prezbiterium pod kryptą. Nieliczne pozostałości średniowiecznej warstwy budowlanej zarejestrowano jedynie pod północną ścianą nawy. Odsłonięto stopy fundamentowe nawy i prezbiterium. Odmienny sposób ich kładzenia wskazywałby na odrębne, dwufazowe konstruowanie części budowli. Odkryto fragmenty murku romańskiego zamykającego prezbiterium. Można go przypuszczalnie interpretować, jako pozostałości podwyższenia poziomu prezbiterium. We wschodniej części nawy, po obu jej stronach, odsłonięto 2 skupiska kamieni łączonych na suchy mur, a dołem gliną. Są to przypuszczalnie zniszczone podesty pod boczne ołtarze.

Wnętrze nawy w XVII w. wykorzystywano do grzebania zmarłych. Ogółem odkryto 25 grobów na różnych głębokościach /miejscami w 4 warstwach/. Zmarłych chowano w drewnianych trumnach wymieszczonych mchem lub widrami orientowanych W-E. 10 grobów zawierało monety - u mężczyzn przy prawym udzie, u kobiet na piersi, wszystkie mieszczą się chronologicznie w wieku XVII. Oprócz monet w grobach kobiecych występowały elementy stroju - szpilki, haftki czy paciorki. Intensywność użytkowania nawy do pochówków uwiadcza się w zniszczeniu wielu grobów wkopani pod nowe groby. Cała wnętrze wypełnione jest resztkami szkieletów, trumien i fragmentami posadzki /średniowiecznej?/ w postaci kwadratowych płytek z wypalanej gliny. Poziom zalegania tej posadzki uchwycono w północno-wschodnim narożniku prezbiterium. W kilku miejscach zarejestrowano ślady spaleniasty - dowód pożaru kościoła.

W trakcie przesiewania wykopanej ziemi uzyskano 104 drobne monety od Władysława Łokietka do wieku XIX. Obok polskich i litewskich występują monety pruskie, niemieckie, szwedzkie a nawet szkockie

Budowa krypty /w XVIII w. ?/ spowodowała zniszczenie pochówków, które znajdowały się w prezbiterium. Stwierdzono, że kości z nich zabrano i zakopano wspólnie w południowo-wschodnim narożniku prezbiterium. Wykop pod kryptą naruszył fundamenty prezbiterium i spowodował pęknięcie ścian i wymusił wybudowanie od zewnątrz przypór.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończono.

SULEJÓW - Podklasztorze
woj. piotrkowskie
Stanowisko 4a

patrz.
okres wpływów rzymskich

SYPIEWO
woj. ostrołęckie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska.
Prowadziła NKE w Ostrołęce. Jedenasty sezon badań. Cmentarzisko i osada podgrodowa /XI-XIII, XIV-XVII w./.

Badania koncentrowały się w ćwiartce północno-zachodniej i północno-wschodniej cmentarzyska. Wytoczono 6 wykopów o łącznej powierzchni 120 m². Wyeksplorowano 81 grobów i 8 obiektów związanych z osadą. Łączna ilość grobów na tym stanowisku wynosi 1266. Stwierdzono duży procent zniszczenia pochówków spowodowany użytkowaniem terenu dla celów rolniczych.

W ćwiartce północno-zachodniej cmentarzyska - ar 46 ćw. C. uchwycono zasięg cmentarzyska. Wyeksplorowano 12 pochówków datowanych wstępnie na XII-XIII w., które zostały wkopane w XII-to/XI?/-to wieczne obiekty mieszkalne. W arze 46 ćw D pochówków nie stwierdzono, przebadano obiekty osadnicze, datowane wstępnie na wiek XI/?/-XII.

W ćwiartce północno-wschodniej cmentarzyska - ar 54 ćw. D wyeksplorowano 69 pochówków oraz 25 czaszek, które pochodziły z dwóch skupisk kości ludzkich na złoż: wtórny. Stwierdzono występowanie VI warstw pochówków, nie stwierdzono występowania obiektów osadniczych.

Część pochówków występowała w trumnach. Miały one kształt prostokąta lub trapezu. W kilku przypadkach przy trumnach znaleziono gwoździe. Inną formą grobu były pochówki w jamie grobowych bez trumien.